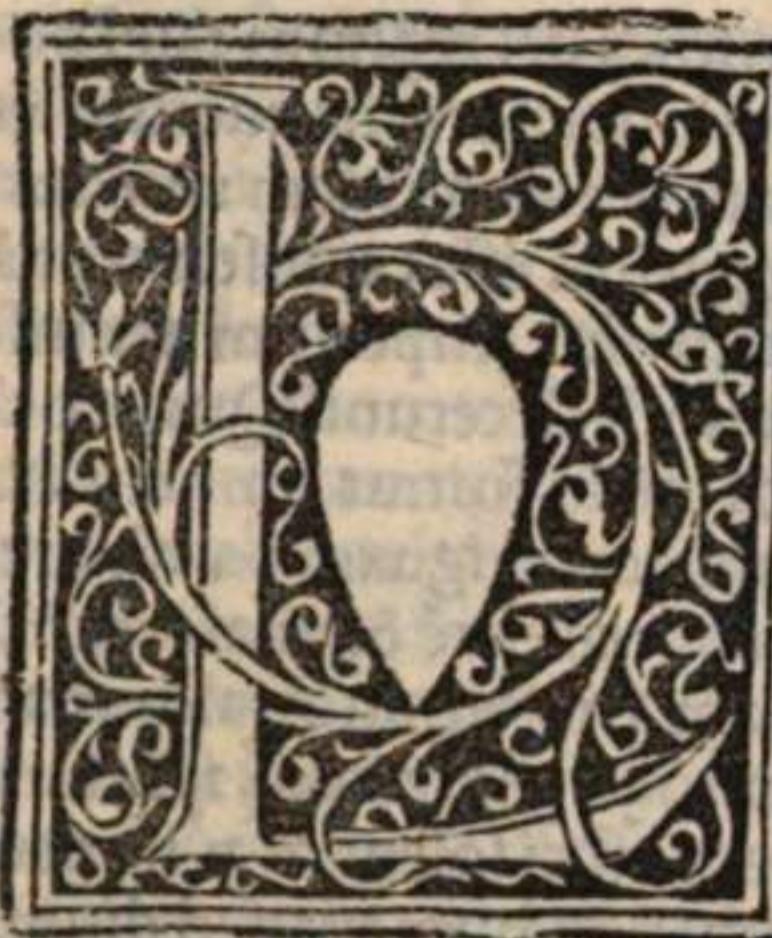

LAVRENTII VALLENSIS VIRI CLARISSIMI : ET DE LINGVA LATINA BE//
NEMERENTIS: AD IOANNEM TORTELLIVM ARETINVM: CVI OPVS ELE//
GANTIAVM LINGVAE LATINAe DEDICAT: EPISTOLA.

Aurentius Vallensis Ioáni Tortellio Aretino cubiculario apostolico
theologo & facundissimo, S.P.D. Libros de linguae latine elegantia
mi Ioannes unicum amicitiae specimen & omnis scientiae decus oly
lam tibi debitos: totiensq; abs te efflagitatos: & tanq; creditore repeti/
tos tandem exhibeo: nominisq; tuo dedico: ac uelut aës alienum per
soluo. Et ut longioris moræ dem poenas etiam cum foenoris: eoq; tā/
to: ut sorti par sit. Nam cum sex essent libri quos tibi: cui omnia de/
beo: repromiseram: nunc totidem ad illos accedunt eiusdem germana/
næq; materiæ: & quasi se missi semis addita explet assēm lucri. Fecisti
itaq; tu longam quidem expectationē. Verè ipsius expectationis non
negligentia mea: sed consilium extitit causa. Nolo enim fraudare be/
neficium meum gratia sua. Si quidem nullam aliam inire rationem
poterā: q; libros iniussu meo: ut scis editos: & in plurima exemplaria trā/
scriptos: tibi dicarē: nisi & repugnarē diligentius: & (qd maius ē) aliog; ueluti religiōis accessiōis
prefectos me emittere testarer: ut nemo nisi ab hoc fonte & eius riuis nostrarum elegatiarum aquas
sibi hauriendas existimaret non solum huberiore gurgite: sed et nitidiore. Quo magis & spero: &
opto libros hos abs te in summi pōtificis bibliotheca repositū iri: teq; curatus: ut ille cuius contu/
bernalis es: & studiog; itimus comes nōnunq; eos euoluat: & quēadmodū de pte iā fecit: totū opus
laudet: eximiū pfecto ac maximī laboris mei fructū ac p̄mū. Nam quis uberior fructus: aut
quod magis optimum p̄mū generoso animo contingere potest: q; laudari a laudato uiro: ut il
le apud Accium inquit. Gaudeo abs te laudari pater laudato uiro. Et enim quisnam multis iam sæ/
culis laudatior extitit: quiue sit magis iure laudandus: q; nostrum omnium pater summus ponti/
fex Nicolaus Quintus: q; nō magis prudētissimog; hominū iudicio electus est: q; natus ad illam di/
gnitatem uidetur: quem deus nobis p̄ebens: singulari quadam hoc s̄eculum est beneficentia p/
secutus: & quo sospite (ut est hominum opinio) res humanæ futuræ folices sunt. Adeo nescias an
uirtus eius: an dignatio inter homines magis emineat & inter ipsius uirtutes: quæ cui p̄stat (siqua
modo p̄estat) & non una quæq; omnes in se numeros habet: nisi ut q; quisq; maxime uirtutem
aliquam colit: ita maxime adesse huic illam existimat. Veluti tu nonnunq; atq; ego prudentiam cū
cæterag; reg: tum uero litterag; Quid. n. tam arduum: tam difficile: tam p̄fundum: quod non cō/
siliī altitudine expedit: conficiat: transigat: Tot summi pontificatus quem p̄pelage ac naufragū
acceperat negocia: quibus distinguitur: quoq; pars quemlibet aliū deprimeret. Vnus oīa curat: om/
nia suis humeris sustinet: unus omnia obit: & quod magis nostram admirationem auget: nō forti/
ter modo: sed etiam libenter. Diuina nimiq; ē in eo igenii celeritas ac uis: Iam uero de litteris quo/
tiens nobiscum alioue quo eruditio post fluctus occupationum loquitur. Taceo qua pronunciādi
maiestate & gratia: quanta memoria: quanta reg: copia: quāta doctrinag; omnium peritia eluceat
uel humanag; ut historicæ: ut oratoriæ: ut grammaticæ: ut philosophicæ: ut poeticæ: ēt metricæ
uel diuinag; ut theologiae: ut omnis iuris: ut eius q; græci uocat. Nihil ita arduū: itaq;
abditum: quod eum fallat. Nihil ita tenue in litteris exiguumq; (Vnde aliud secus miror) q; eū fu/
giat: eoq; nunq; minus loq; magis attendere mihi libet: q; cum ipsum audio: pace tamen eius dictū
sit: nō minus ornat illam dignitatem: q; ab illa ornetur. Nec ego minus ueneror eius uirtutes apud
me: q; datas a deo apostolicas claves: cum p̄fertim sciētia sacrag; litterag; clavis uocetur ab eodē
deo: tributa: quæ aperit: & nemo claudit: claudit & nemo aperit. Itaq; utraq; manu claves gestat: sa/
plentiæ altera: altera potestatis. Quare ut libere quod sentio dicam: uel magis mihi lātādum atq;
gloriādum erit: si a tam integro: tam sancto: tā sapienti uiro: q; si a summo pontifice laudabor. Su/
mā. pontifices multi fuerūt: sed qualis hic: uix unus aut alter: quem absit: ut emerēdi fauoris gra/
tia impensius laudauerim: quippe qui sciam & me improbaturos homines si mentiar: & illum ta/
lē esse: qui nec seipsum ignoret: & testimonia suaq; laudū malit in pectoribus esse: q; in linguis. Neg
uelim te hanc ei epistolam ostendere: in qua & si laudatur: id tamen non adeo fit: ut has laudes ipe
sed ut cæteri legant. Et quod ad nos attinet: magna sane honori tuo ac meo fiet accessio ex hac Ni/
colai pontificis commemoratione. Etenim si in arcubus triumphalibus: aut colūnis cæterisq; id ge/
nus opibus i honorē aliquoq; extractis: quo sint angustiora: cernimus iterdū alicuius dei aut deo
similis imaginem suppositam: cur ipse non putem mihi facundiū: ut huic meæ colūnæ non ausim
dicere arcui: duodecim passus altæ. Quam ego opifex tibi ob singularem eruditiodem: summā be/
niuolentiam: maxima in me merita dicaui: imaginē Nicolai summi pontificis mea manu sculptā
in culmine collocem: ut opis decori quadam etiam ex ipso p̄fide maiestas accedat. Ita & nřa in
illum reuerentia ac religio: & illius in nos fauor splendorq; constabit. Vale.